دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

دستور کار آزمایشگاه مدارهای منطقی

تهیه و تنظیم: گروه مدرسین آزمایشگاه

مهر ۱۳۹۶

آزمایش ۳

هدف: پیادهسازی توابع منطقی با استفاده از جدول کارنو

وسایل مورد نیاز:

منبع تغذیه، بردبورد، مالتیمتر،

مقاومت 150 اهمی، دیود نورانی (LED)،

تراشههای 7404، 7408، 7432.

۱. تابع منطقی زیر را با استفاده از جدول کارنو ساده کرده و مدار آن را با استفاده تراشههای منطقی پیادهسازی کنید.

$$f(A, B, C) = [(A + B' + C)(A + B)(A' + B + C)]'$$

سیس جدول ۱ را با توجه به عملکرد مداری که پیادهسازی کردهاید، تکمیل کنید.

جدول ۱ نتیجه عملکرد مدار بخش ۱

V/(A)	V/(D)	V(C)	V(f)
V(A)	V(B)	V(C)	V(f)

به نظر شما این مدار چه کاربردی دارد؟

تابع منطقی زیر را با استفاده از جدول کارنو ساده و مدار آن را با استفاده از تراشههای منطقی پیادهسازی
 کنید.

$$f(A,B,C,D) = BC'D' + A'B'D + AB'D + BCD' + A'BC'D$$

بعد از پیادهسازی تابع، جدول ۲ را تکمیل کنید.

جدول ۲ نتیجه عملکرد مدار بخش ۲

V(A)	V(B)	V(C)	V(D)	V(f)

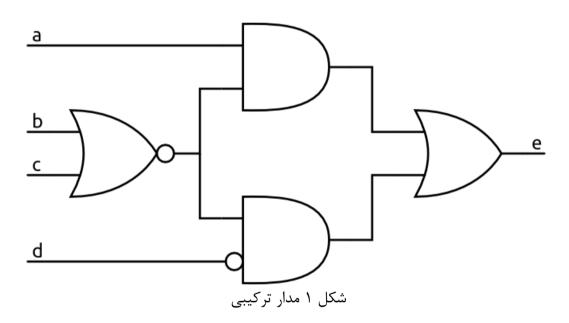
آزمایش ۴

هدف آزمایش: آشنایی با زبان توصیف سختافزار '(HDL)

زبان توصیف سختافزار زبانی است که از آن برای توصیف سختافزار سیستمهای دیجیتال به صورت متنی استفاده می کنند. به عبارت دیگر، از HDL می توان برای توصیف رابطه ی منطقی بین سیگنالهای ورودی یک مدار و سیگنالهای خروجی آن بهره برد. از این رو این زبان می تواند مدارهای منطقی، عبارتهای بولی و یا مدارهای پیچیده را توصیف کند. زبانهای HDL متنوعی توسط شرکتهای مختلف ارائه شده است، مانند Verilog و VHDL در این آزمایشگاه از زبان Verilog استفاده خواهد شد.

یک شبیهساز HDL، توصیف مدار را دریافت و بر اساس مقدار ورودیها و ساختار مدار یا سیستم دیجیتالی، مقدار خروجیها را مشخص می کند. بنابراین می توان قبل از ساخت، مدار را آزمایش و از صحت عملکرد آن مطمئن شد. در این آزمایشگاه شبیهسازیها با ابزار ModelSim انجام خواهد شد.

مدار شکل یک را با کمک زبان توصیف سختافزار Verilog توصیف کنید.

۱. Test Benchی طراحی کنید که تمامی ورودیهای ممکن را به ماژول بدهد. سپس مدار را شبیهسازی کنید. مقادیر حاصل از شبیهسازی را با مقادیر جدول ۳ مقایسه کنید.

¹ Hardware Description Language

جدول ۳ نتیجه مورد انتظار

Input a	Input b	Input c	Input d	Output e
0	0	0	0	1
0	0	0	1	0
0	0	1	0	0
0	0	1	1	0
0	1	0	0	0
0	1	0	1	0
0	1	1	0	0
0	1	1	1	0
1	0	0	0	1
1	0	0	1	1
1	0	1	0	0
1	0	1	1	0
1	1	0	0	0
1	1	0	1	0
1	1	1	0	0
1	1	1	1	0

آزمایش ۵

هدف: آشنایی با مالتی پلکسر، دیمالتی پلکسر و دیکدر

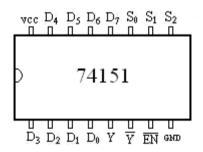
وسایل مورد نیاز:

منبع تغذیه، برد بورد، مالتیمتر،

LED ، 150^{Ω} مقاومت

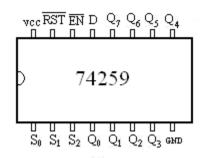
تراشههای 74151 و 74259 و 74138 .

I - I است. این تراشه را روی برد بورد ببندید. اکنون به خطوط ورودی آن I - I تراشه (D₇ تا T₀) مقادیر تصادفی بدهید و به خطوط انتخاب آن (S₂S₁S₀)، حداقل دو مقدار سه بیتی متفاوت بدهید. خروجی این تراشه Y است. همچنین مکمل خروجی I - I - I را هم در این تراشه داریم. با اتصال یک LED به خروجی و اتصال یک LED به خروجی و اتصال یک LED دیگر به مکمل خروجی، حالت LED خروجی Y و I - I - I را برای هر یک از حالتهای داده شده به S₂S₁S₀ مشاهده و یادداشت کنید. در هر یک از این حالتها هم ورودی متناظر خطوط انتخاب را از I - I - I - I یا برعکس تغییر دهید و نتیجه را مشاهده کنید. پایه شماره 7 (خط I - I - I - I - I) این تراشه هم باید به زمین وصل شود.

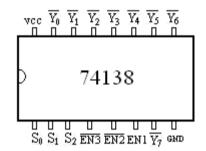
شكل ١- تراشه مالتي پلكسر [1]

Y- یکی از عملکردهای تراشه 74259 دی مالتی پلکسر می باشد. برای اینکه این تراشه بصورت دی مالتی پلکسر استفاده شود، باید پایههای 14 و 15 آن را به GND وصل کنید. ورودی این تراشه خط D می باشد و خروجی های آن D تا D می باشند. خطوط $S_2S_1S_0$ نقش خطوط انتخاب را بازی می کنند. این تراشه را بر روی برد بورد ببندید و با دادن حداقل دو حالت به خطوط انتخاب، عملکرد تراشه را مشاهده کنید. (برای هر حالت در حالی که خروجی مربوط به خطوط انتخاب را مشاهده می نمایید، ورودی را از D به D و یا برعکس تغییر دهید و نتیجه را ببینید)

شكل ٢ - تراشه دى مالتي پلكسر [2]

 $\overline{EN2}$ و تراشه $\overline{V7}$ راشه دیکدر دی مالتی پلکسر است. برای اینکه این تراشه بصورت دیکدر کارکند (یکی از $\overline{EN2}$ و $\overline{EN3}$))، فعال شود) باید به خطوط فعال ساز $\overline{V7}$ و $\overline{V7}$ و $\overline{V7}$))، فعال شود) باید به خطوط فعال ساز $\overline{V7}$ و $\overline{V7}$ منطقی بدهیم. این تراشه را روی برد بورد ببندید و به ازاء حداقل سه حالت ورودی، خروجیها را مشاهده کنید.

شکل۳- تراشه دیکودر

۴- به کمک تعدادی مالتی پلکسر ۲:۱ یک مالتی پلکسر ۴:۱ طراحی نمایید. در ضمن مجاز به استفاده از گیتهای منطقی نیستید.

ے با استفادہ از تراشہ 74151 تابع زیر را پیادہ سازی نمایید. $-\Delta$

 $F = \sum M(1,3,5,6)$

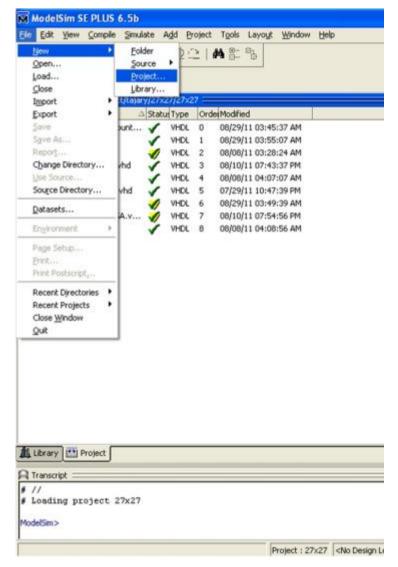
منابع:

- [1] "Multiplexer." [Online]. Available: https://sginfobmt.wordpress.com/2014/09/27/multiplexer.
- [2] "74HC259_CT259." [Online]. Available: https://assets.nexperia.com/documents/data-sheet/74HC_HCT259.pdf.

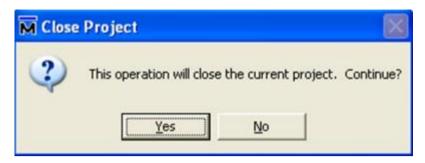
پیوست ۱:

شبیهسازی با ModelSim

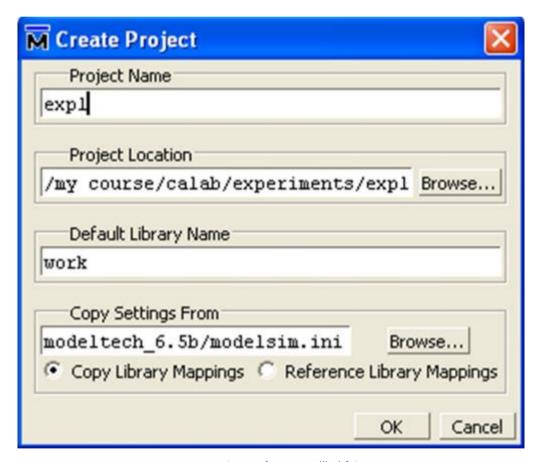
ابتدا نرمافزار ModelSim را باز کنید، سپس طبق آنچه در ادمه خواهید دید، مرحله به مرحله پیش بروید.

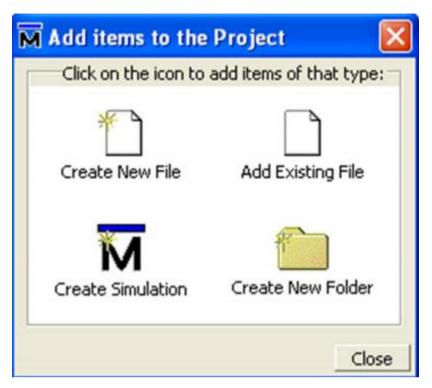
شکل ۱- ایجاد پروژه در ModelSim

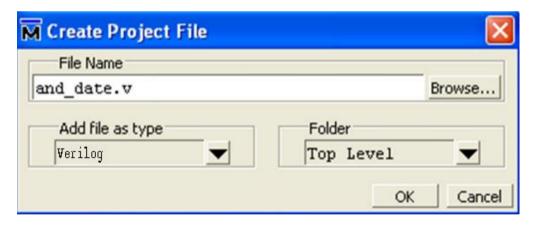
شکل ۲- پیغام بستن پروژه

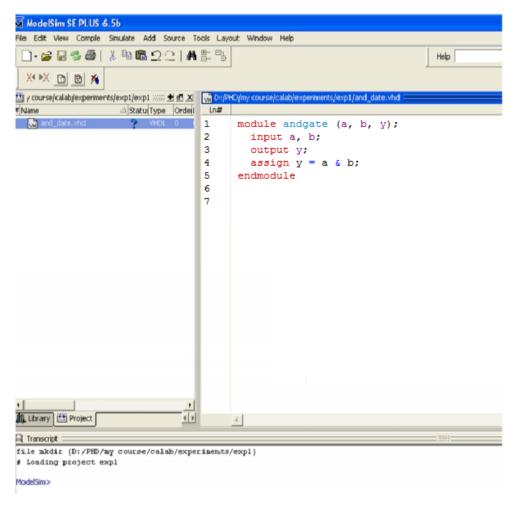
شکل ۳- تعیین نام و پوشه پروژه

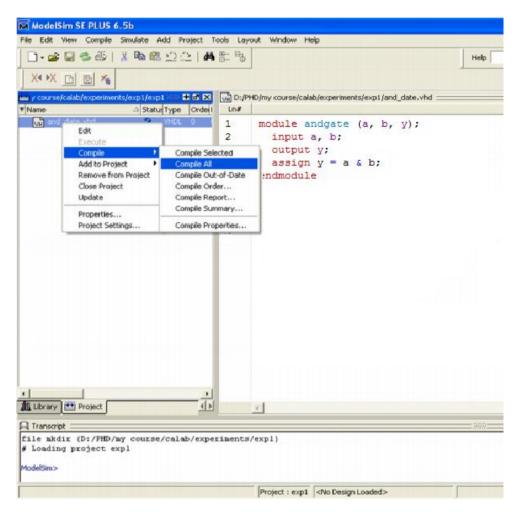
شکل ۴- افزودن فایل به پروژه

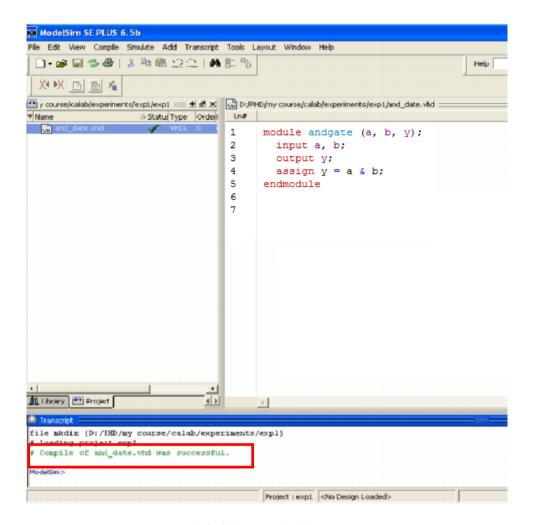
شكل ۵- تعيين نوع و نام فايل جديد

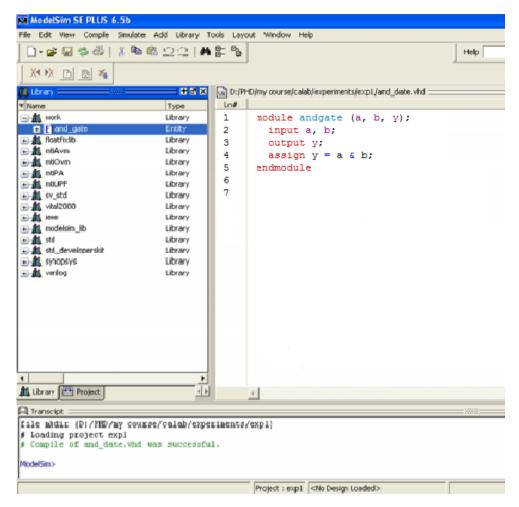
شکل ۶- نوشتن کد در ویرایشگر

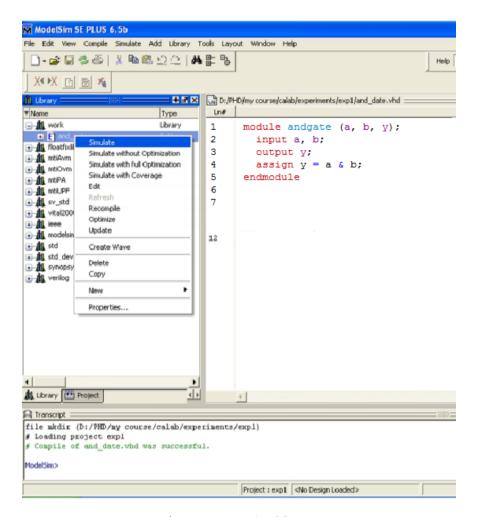
شکل ۷- منوی کامپایل

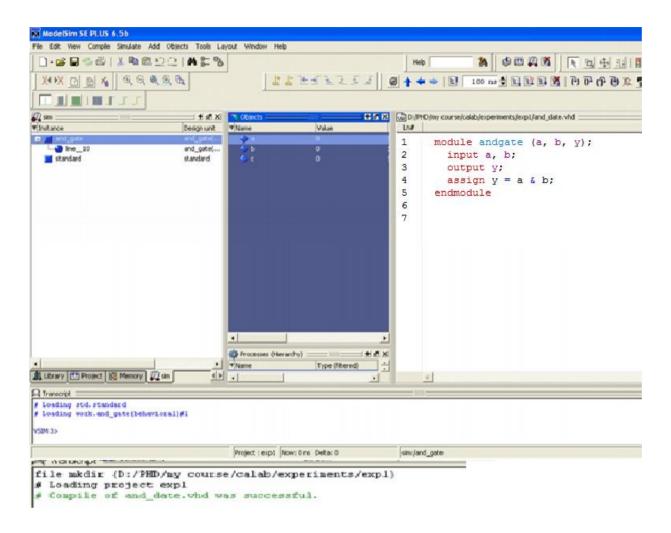
شکل ۸- نتیجه کامپایل

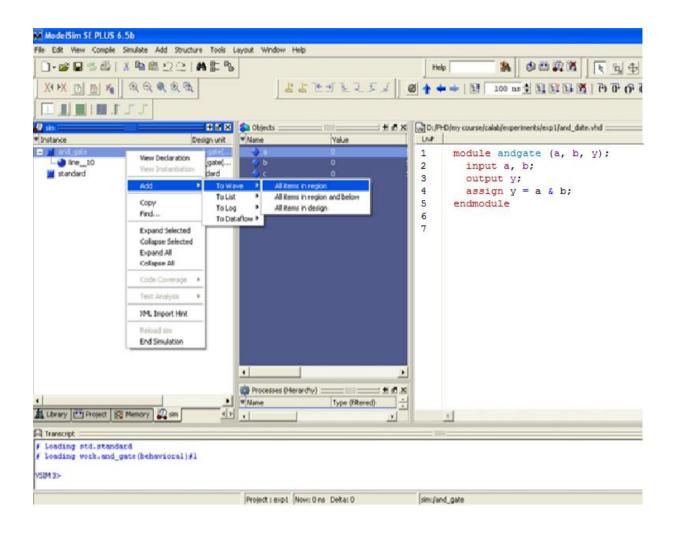
شکل ۹- بخش library برای شبیهسازی

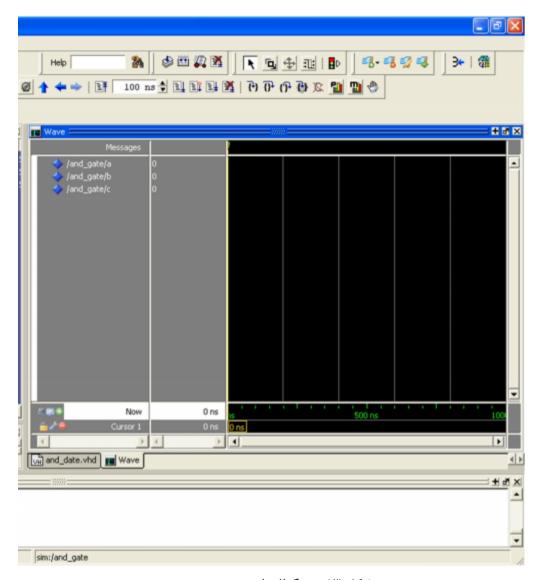
شکل ۱۰- منوی شبیهسازی

شکل ۱۱- نمای شروع شبیهسازی

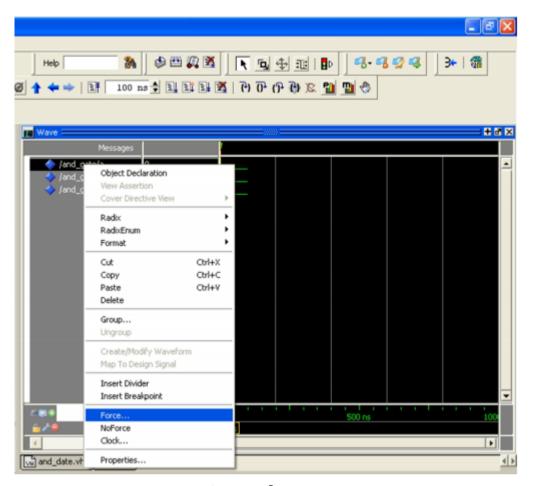
شکل ۱۲- افزودن سیگنال به پنجره wave

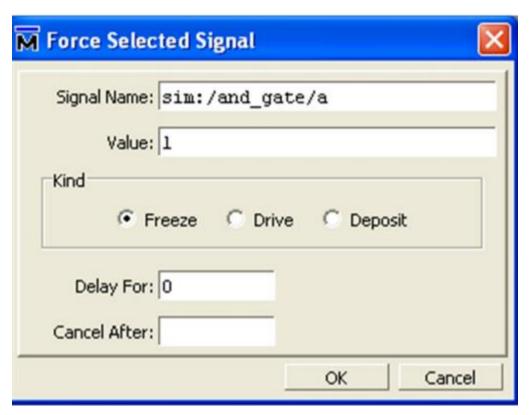
شکل ۱۳– سیگنالها در پنجره wave

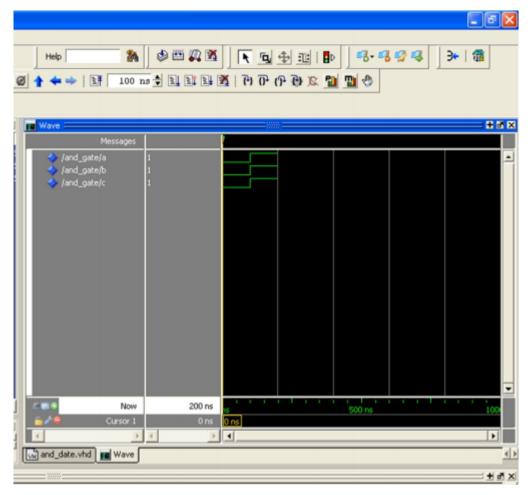
شکل ۱۴ اجرای شبیهسازی

شکل force –۱۵ کردن سیگنالها

شکل ۱۶- تعیین مقدار سیگنال در پنجره force

شکل ۱۶- اجرای شبیهسازی با مقادیر جدید

پیوست ۲

روش نوشتن Test bench

Test bench به طراح کمک میکند بدون اینکه سختافزار واقعی را داشته باشد، رفتار آن را شبیهسازی کند. مزیت اصلی شبیهسازی این است که میتوان مقادیر همه سیگنالها را بررسی کرد. برای اینکه بتوانید طراحی خود را شبیهسازی کنید، باید برای آن یک Test bench بنویسید.

Test bench چیست؟

Test bench در واقع یک فایل HDL (در اینجا Verilog) است، اما با کدی که شما مدار مورد نظرتان را در آن توصیف کرده اید، متفاوت است. این کد در واقع برای این نوشته میشود که عملکرد مدار اصلی را با استفاده از آن شبیهسازی کرده و خروجیها را بررسی کنیم.

کد زیر را در نظر بگیرید.

```
module basic_and #(parameter WIDTH = 1)
(
  input [WIDTH-1:0] a,
  input [WIDTH-1:0] b,
  output [WIDTH-1:0] out
);
assign out = a & b;
endmodule
```

این کد عملکرد گیت AND را توصیف می کند، برای اینکه بخواهیم عملکرد این گیت را آزمایش کنیم، باید برای این کد یک Test bench بنویسیم، کد زیر Test bench نوشته شده برای این گیت است.

```
module basic_and_tb();

reg [3:0] a, b;
wire [3:0] out;

basic_and #(.WIDTH(4)) DUT
(
. a(a),
. b(b),
. out(out)
);

initial begin
a = 4'b0000;
```

```
b = 4'b0000:
#20
  a = 4'b11111;
  b = 4'b0101;
  a = 4'b1100;
  b = 4'b11111:
#20
  a = 4'b1100;
  b = 4'b0011;
  a = 4'b1100;
  b = 4'b1010;
#20
$stop;
 end
```

endmodule

همان طور که مشاهده می شود، یک Test bench، مانند هر توصیف دیگر Verilog با اعلان یک ماژول شروع می شود، با این تفاوت که این ماژول هیچ ورودی و خروجی ندارد. بعد از اعلان متغیرهای لازم، ماژولی که قرار است عملکرد آن به وسیله این Test bench بررسی شود را نمونه گیری می کنیم. 'DUT نام رایجی است که برای یک نمونه ماژول انتخاب می کنیم. بعد از نمونه گیری از ماژول تحت تست، بعد از عبارت کلیدی initial begin، شروع به مقدار دهی وروديهاي مدار مي کنيم. بعد از اعمال هر ترکيب ورودي يک عبارت به صورت 20# مي بينيم، اين عبارت در واقع به این معناست که بعد از اعمال هر ترکیب ورودی، به مدت ۲۰ واحد زمانی که در ابتدای کد و با کلمه کلیدی Timescale مشخص شده است، منتظر میماند و بعد از آن ترکیب بعدی را به ورودی اعمال میکند. دستور Stop\$ نیز به این معناست که شبیه سازی متوقف می شود و می توانیم نتایج خروجی را ببینیم.

^r Design Under Test